

РЕШЕНИЕ

№ 4186

гр. София, 23.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 05.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **8027** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. във връзка с чл. 215, ал. 1, вр. чл. 57а, ал. 3 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалби на Кооперация „И. Л. – С.“ и „Искра – 21“ АД, в несъстоятелност, срещу Заповед № РА-18-70/29.07.2022 г., издадена от главния архитект на Столична община, с която на „Искра – 21“ АД е наредено да премахне незаконсьобразно поставения преместваем обект „Преместваем обект /павилион/, разделен на пет търговски обекта за промишлени стоки“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.4361.35, УПИ II /нов УПИ VI – 35/, кв. 47, м. „ж.к. Л. – 3 м.л.“ - С.. Жалбоподателите излагат доводи, че между тях е налице спор за собственост върху обекта, за което е образувано дело пред гражданския съд, т.е. в административното производство е допуснато съществено процесуално нарушение като не е установено лицето, което е собственик на преместваемия обект. Оспорва се и извода от административния орган, че процесният павилион е преместваем обект по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ. Претендират се направените по делото разноски.

Ответникът – главен архитект на Столична община, чрез процесуалния си представител юриск.Г. в съд.з., изразява становище за неоснователност на жалбите и моли същите да бъдат отхвърлени. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото е представен договор за даване вместо изпълнение от 05.02.2013 г. и Приложение № 1 към него, сключен между „Искра – 21“ АД и Кооперация „И. Л. – С.“ (предишно наименование Р. „И.“ - Л. – С.), по силата на който жалбоподателят Кооперация „И. Л. – С.“ вместо парична престация, дължима му до друг договор, е приел като изпълнение от „Искра – 21“ АД прехвърлянето на собствеността върху движими вещи, находящи се в поземлен имот с идентификатор 68134.4361.35, УПИ II /нов УПИ VI – 35/, кв. 47, м. „ж.к. Л. – 3 м.л.“ - С.. Безспорно е между страните, че сред движимите вещи е и процесния обект, описан като „Преместваем обект /павилион/, разделен на пет търговски обекта за промишлени стоки“, поставен на северозападната част на имота, на границата на поземлен имот с идентификатор 68134.4361.36, видно от т.1 от приложение № 1 към договора.

Установява се наличието на спор между „Искра – 21“ АД и Кооперация „И. Л. – С.“ относно собствеността върху процесните павилиони, за което е образувано дело пред граждански съд.

По делото е безспорно, че преместваемите обекти се ползват от „Искра – 21“ АД.

Собственик на поземления имот с идентификатор 68134.4361.35, в който са разположени павилионите, е „Искра-21“ АД, видно от нотариален акт №137/08.11.1998г. и договор за продажба на недвижим имот – частна общинска собственост от 23.03.2005г.

На 03.06.2022г. е извършена проверка от служители от район „Л.“ - Столична община на обект „Преместваем обект /павилион/, разделен на пет търговски обекта за промишлени стоки“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.4361.35, УПИ II /нов УПИ VI – 35/, кв. 47, м. „ж.к. Л. – 3 м.л.“ - С.. Резултатите от извършената проверка са обективирани в Констативен акт №101/03.06.2022г., в който е отразено, че павилионът е разположен в поземлен имот, собственост на „Искра – 21“ АД. П. е с размери: дължина -24,50м., широчина -4,00м., височина- 2,40-2,85м., ЗП-98кв.м., като в него е предвидено разполагането на пет броя търговски обекти, както следва: ТО №1 – 12кв.м., ТО №2-40кв.м., ТО №3-14кв.м., ТО №4-12кв.м., ТО №5-20кв.м. Два от търговските обекти с размери: дължина по 12м. и широчина по 4м. функционират, като са захранени с ел. енергия и се ползват за продажба на промишлени стоки. Преместваемият обект е изготвен в заводски условия, като петте павилиона са обединени в един блок и са монтирани върху бетоново площадка, посредством анкерни болтове. Носещата конструкция е изпълнена от стоманени греди и колони с тръбно правоъгълно сечение. В напречно отношение конструкцията представлява едноотворна рамка с едностранен наклон. Покривната конструкция е изпълнена от метална скара с напречни (носещи) и надлъжни греди с покривни панели и положени върху тях битумна мушампа и хидроизолация, стени от термопанели с врати и витрини от ПВЦ дограма. Констатирано е, че се касае за преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. 1, т. 2 и § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ. Отражено е още, че при извършена справка в техническия архив на район „Л.“ - Столична община е установено, че въз основа на одобрен индивидуален проект е издадено Разрешение за поставяне №74/27.052013г. на гл.архитект на район „Л.“ -СО, с възложител „Искра-21“ АД. Като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 56, ал. 2 ЗУТ и чл.30 НПИЗПЗПСЧТЗПНСЧТТСО.

Констативният акт е връчен на 16.06.2022 г. на „Искра – 21“ АД (в несъстоятелност), като синдикът на това дружество е подал възражение от 23.06.2022 г., с което оспорва констатациите на служителите от район „Л.“ - Столична

община. Развива доводи, че не се касае за преместваеми обекти по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ.

С оспорената Заповед №РА-18-70/29.07.2022г. на главния архитект на Столична община, на основание чл. 57а, ал. 1, т. 6, ал. 3, ал. 6 и ал. 7, вр. чл. 56, ал. 2 ЗУТ на „Искра – 21“ АД е наредено да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект „Преместваем обект /павилион/, разделен на пет търговски обекта за промишлени стоки“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.4361.35, УПИ II /нов УПИ VI – 35/, кв. 47, м. „ж.к. Л. – 3 м.л.“ - С.. В мотивите на заповедта е прието, че за поставянето на преместваемия обект няма валидно разрешение за поставяне, като издаденото такова - Разрешение за поставяне №74/27.052013г. на гл.архитект на район „Л.“-СО е с изтекъл срок.

Към преписката е налична Заповед № СОА21-РД09-455 от 22.03.2021 г. на кмета на Столична община, с която на главния архитект на Столична община предоставя свои функции по издаването на заповеди за премахване на обектите по чл. 56, ал. 1, чл. 57, ал. 1 ЗУТ (т. 1.35 от заповедта).

Съгласно заключението на вещото лице инж.А. Б. по назначената по делото съдебно-техническа експертиза, павилионите са изпълнени от стоманена конструкция – колони и греди. Закрепването на вертикалните стоманени елементи към бетоновата основа се осъществява посредством анкерни болтове, които дават възможност за демонтаж . Тъй като на място са изпълнени настилки, местата за закрепване на колоните към основата не са видими. На една от групите павилиони се наблюдава зона с отлепени плочки, под които е видима ивична бетонова основа. П. е изпълнен от сглобяема, стоманена конструкция, и оградни стени и покрив от сглобяеми елементи - панели, което дава възможност за разглобяване, съответно – преместване на стоманената конструкция и ограждащите елемент и възможност за сглобяване на друго място и повторна употреба. След премахването на павилиона на място ще останат бетонните основи, към които е бил закрепен, които също трябва да бъдат отстранени. Според вещото лице, след премахването на павилиона и основата към която е закрепен, няма да се измени трайно субстанцията на земята, както и начина на ползване. Предвид горното, следва да се счете, че процесният обект – за търговска дейност, отговаря на изискванията на чл.56, ал.1, т.2 ЗУТ, като не може да се определи като „строеж“ по смисъла на §5, т.38 от ДР на ЗУТ. Според вещото лице описаните в нотариален акт №137/08.11.1998г. апликирани павилиони не са идентични с процесните. Налице е съответствие в описанието на процесния обект в заповедта за премахване, в констативния акт и констатираното на място при огледа на вещото лице.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, против административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Същата е подадена от надлежна страна, която има правен интерес да оспорва заповедта, като и двамата жалбоподатели навеждат доводи, че са собственици на собственик на процесния павилион, във връзка с който спор за материално право между тях е образувано и съдебно производство пред общия съд. Следва да се има предвид, че заинтересовани страни са собственикът на обекта и собственика на имота, в който се намира – арг. чл. 57, ал. 3 и ал. 4 ЗУТ. Въпреки, че жалбоподателят Кооперация „И. Л. – С.“ не е адресат на акта, същият обосновава правен интерес за оспорване, доколкото представя доказателства за

собственост на разпоредения за премахване обект. По съществува на жалбата, съдът взе предвид следното:

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен орган - главният архитект на Столична община, което се установява от т. 1.35 на Заповед № СОА21-РД09-455 от 22.03.2021 г., с която на основание чл. 57а, ал. 3 ЗУТ кметът на Столична община е делегирал на главния архитект на Столична община правомощията си за издаването на заповеди за премахване на обектите по чл. 56, ал. 1, чл. 57, ал. 1 ЗУТ. Последното е допустимо съгласно § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ - кметът на общината може да предостави свои функции по този закон на главния архитект на общината.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви и разпоредителна част, както и подробно описание на преместваемия обект и неговото местонахождение.

Заповедта е издадена при спазване на специалните административно производствени правила по ЗУТ - въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица на Столична община и съобщен на собственика на имота, в който се намират павилионите. Релевантните по случая факти са правилно установени.

Не се споделят възраженията за допуснати съществени процесуални нарушения, обосновани с разбирането, че не е изяснена собствеността на павилионите, като по този начин е ограничено правото на участие на жалбоподателя в производството. Съгласно чл. 56, ал. 2 и ал. 3 ЗУТ констативният акт и заповедта се връчват на собственика на преместваемия обект. В случаите, когато собственикът на обекта, поставен в чужд имот, е неизвестен, констативният акт се съобщава на собственика на имота, а със заповедта последният се задължава да го премахне за своя сметка. В настоящия случай органът няма как да установи действителния собственик на обектите или да се запознае с договора за прехвърляне собствеността на павилионите. Нещо повече налице е спор относно собствеността върху обектите, за което органът не е информиран. В тези случаи законосъобразно собственикът на имота е информиран за образуваното производство по премахване на обектите в неговия имот. Последният не е информирал органа, че павилионите са собственост на други лица, а и същият претендира да е собственик на обектите. Законът допуска адресат на заповедта да е друго лице (собственикът на имота), различаващо се от собственика на преместваемия обект. Именно тази законова възможност води до извод за липсата на допуснати процесуални нарушения, изразяващи се в това, че адресат на заповедта е „Искра – 21“ АД (собственикът на имота), а не Кооперация „И. Л. – С.“.

Заповедта е издадена при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ „Преместваем обект“ е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията

или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж.

По делото е представен констативен акт № 101/03.06.2022 г., който представлява официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК вр. чл. 144 АПК и се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила по отношение на характеристиките на преместваемия обект. Следва да се отбележи, че жалбоподателят не оборил доказателствената сила на констативния акт. От обсъждания документ се установява, че павилионите представляват метални конструкции, захванати с метални анкерни болтове за бетонова площадка, т. е. павилионите не са прикрепени трайно към земята и е възможно отделянето им от повърхността. Установяванията по констативния акт се потвърждават и от вещото лице в заключението му по назначената съдебно-техническа експертиза. Също така в сключения между жалбоподателя договор за даване вместо изпълнение, павилионът изрично е индивидуализиран като преместваем обект. В тази връзка съдът приема, че се касае за преместваем обект по смисъла § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ.

Предназначението на преместваемите обекти (павилиони) следва да се определи като за „търговски дейности“ по смисъла на чл. 56, ал. 1, т. 2, предл. второ ЗУТ. Поставянето на преместваем обект е под разрешителен режим, съгласно нормата на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ. Основанията за издаването на заповед по чл. 57а, ал. 3 ЗУТ са алтернативно изброени в нормата на чл. 57а, ал. 1 ЗУТ, като осъществяването на което и да е от тях поражда правомощието на компетентния орган да разпорежи премахването на преместваемия обект. Органът се е позовал на чл. 57а, ал. 1, т.6 ЗУТ – срокът на разрешението за поставяне е изтекъл. В настоящия случай 5-годишният срок по чл.30, ал.1 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община безспорно е изтекъл. Предвид горното, съдът приема, че е налице основанието по чл. 57а, ал. 1, т.6 ЗУТ, т.е., че издадената заповед се явява материално законосъобразна.

Оспореният акт съответства и на целта на закона - недопускане държането на обекти по чл. 56, ал. 1 ЗУТ при наличие на основание, установено в чл. 57а, ал. 1 ЗУТ за тяхното премахване.

С оглед изложеното съдът намира, че оспорваният акт не страда от пороците, визирани в чл. 146 АПК, поради което оспорването следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора и като съобрази разпоредбата на чл. 143, ал. 3 АПК, съдът намира за основателно искането за разноси, направено от процесуалния представител на ответника. Същите са в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, съответно на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Кооперация „И. Л. – С.“ и „Искра – 21“ АД-в несъстоятелност, срещу Заповед № РА-18-70/29.07.2022 г., издадена от главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Кооперация „И. Л. – С.“, ЕИК-000627113, и „Искра – 21“ АД-в несъстоятелност, ЕИК-121841032, да заплатят солидарно на Столична община съдебни разноси в размер на 100 лева.

Решението е окончателно и съгласно чл. 215, ал. 7, т. 4 ЗУТ не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: